

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Σε συνεργασία

ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΨΗ ΤΟΥ ΥΠ.Π.Ο.Α.

10.5.2019

21.00 > Μέγαρο Μουσικής
Θεσσαλονίκης

Διεύθυνση Ορχήστρας
Kimbo Ishii

Κόρνο
Michelle Perry
Fergus McWilliam

Μπραμς
και
Χάυντν

Καλλιτεχνική Διευθύντρια

Ζωή Τσόκανου

Αν. Διοικητική Διευθύντρια

Χρυσή Γκαρίπη

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.) ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Πρόεδρος

Ούβε Μάτσκε

Αντιπρόεδρος

Δημήτριος Χανδράκης

Μέλη

Μιχαήλ Νησιτικάκης

Ελευθερία Παπαδημητρίου

Χαράλαμπος Χειμαριός

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Μαρία Νιμπί (Γραμματεία), Μίνα Παπακωνσταντίνου (Γραμματεία Διεύθυνσης),

Φίλιππος Χατζησίμου (Υλοποίηση Καλλ. Προγραμματισμού),

Νίκος Κυριακού (Προβολή & Επικοινωνία), Όλγα Αϊλαρούδη (Γραμματεία),

Θεοδώρα Καραμανίδου (Μουσική Βιβλιοθήκη- Αρχείο), Μανώλης Αδάμος,

Έφη Τερζή (Λογιστήριο), Μαρίνα Σούνουλου (Εκπαιδευτικά Προγράμματα),

Έλενα Παράσχου (Ταμείο), Πέτρος Γιάντσης, Γιώργος Νιμπής (Φροντιστές),

Νικηφόρος Κάκογλου (Κλητήρας)

Επιμέλεια εντύπου-κείμενα

Νίκος Κυριακού

Σχεδια σμός εντύπου

Fast Forward

Εκτύπωση

ΑΡΙΑ

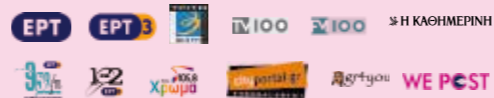
Ακούτε κάθε Τρίτη 18:00-18:30 την εκπομπή
Η Κ.Ο.Θ. ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ
με τον Θανάση Γαγάδη,
από τον 9,58 fm και το Γ' Πρόγραμμα

ΧΟΡΗΓΟΣ ΦΙΛΟΣΕΝΙΑΣ

THE LUXURY HOTELS
MEDITERRANEAN PALACE

THE LUXURY HOTELS
GRAND HOTEL PALACE

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

www.tssso.gr

Απαγορεύεται η φωτογράφιση
και η βιντεοσκόπηση
κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

Η είσοδος στη συναυλία
επιτρέπεται σε παιδιά άνω των έξι ετών.

10.5.2019

21.00 > Μέγαρο Μουσικής
Θεσσαλονίκης

Διεύθυνση Ορχήστρας

Kimbo Ishii

Κόρνο

Michelle Perry

Fergus McWilliam

Μπραμς και Χάουντν

Πρόγραμμα:

Γιοχάνες Μπραμς (1833-1897):

Παραλλαγές πάνω σε ένα θέμα του Χάουντν, έργο 56α

18'

Theme. Chorale St. Antoni (Andante)

Variation I. Poco più animato

Variation II. Più vivace

Variation III. Con moto

Variation IV. Andante con moto

Variation V. Vivace

Variation VI. Vivace

Variation VII. Grazioso

Variation VIII. Presto non troppo

Finale. Andante

Τζόζεφ Χάουντν (1732-1809):

Κοντσέρτο για δύο κόρνο σε μι ύφεση μείζονα, Hob.VIII:6

21'

I. Allegro Maestoso

II. Romance

III. Rondo. Allegretto

διάλειμμα

Γιοχάνες Μπραμς (1833-1897):

Συμφωνία αρ.4 σε μι ελάσσονα, έργο 98

43'

I. Allegro non troppo

II. Andante moderato

III. Allegro giocoso

IV. Allegro energico e passionato

Johannes Brahms (1833-1897): Παράλλαγές πάνω σε ένα θέμα του Χάουντν, έργο 56α

Theme. Chorale St. Antoni (Andante)
Variation I. Poco più animato
Variation II. Più vivace
Variation III. Con moto
Variation IV. Andante con moto
Variation V. Vivace
Variation VI. Vivace
Variation VII. Grazioso
Variation VIII. Presto non troppo
Finale. Andante

Ο Μπραμς υπήρξε μεγάλος θαυμαστής του Χάουντν και έτσι όταν έμαθε για την ύπαρξη ενός θέματος με όνομα ‘Chorale St.Anthony’ που αποδίδονταν στο μεγάλο δάσκαλο, αποφάσισε να το αναπτύξει με οκτώ διαφορετικούς τρόπους, ώστε να το αναδείξει και να το κάνει ευρύτερα γνωστό. Η σύνθεση ξεκινά με το αυθεντικό θέμα ‘Chorale St.Anthony’ και συνεχίζει με τις οκτώ παραλλαγές του, για να καταλήξει σε ένα αντάντε φινάλε. Παράλληλα με την ορχηστρική εκδοχή αυτής της σύνθεσης, ο Μπραμς έγραψε και το opus 56b για δύο πιάνα τροποποιώντας το τέμπο σε πέντε από τις παραλλαγές. Η ορχηστρική εκδοχή έκανε πρεμιέρα το Νοέμβριο του 1873 με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Βιέννης, υπό τη διεύθυνση του ίδιου του Μπραμς. Λέγεται πως το έργο αυτό ήταν το τελικό δοκιμαστικό πριν αποφασίσει να ολοκληρώσει (επιτέλους) τη σχεδόν εικοσαετή σύνθεση της *Πρώτης Συμφωνίας* του.

Οι ιστορικοί, έκτοτε, διαφωνούν για το αν ο Χάουντν έγραψε πραγματικά το αρχικό θέμα ή όχι, λόγω του ότι δεν ανταποκρίνεται στο στυλ του. Όσοι επιμένουν για την αυθεντικότητά του βασίζονται στα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι το θέμα ‘Chorale St.Anthony’ ήταν το β’ μέρος ενός ντιβερτιμέντο για πνευστά, που ο φίλος του Μπραμς και βιογράφος του Χάουντν, Carl Ferdinand Pohl, είχε μεταγράψει από το χειρόγραφο ενός έργου με την υπογραφή του

Χάουντν και τίτλο ‘Divertimento σε μι ύφεση’. Οι σκεπτικιστές υποστηρίζουν πως η υπογραφή είναι πλαστή και αποδίδουν το έργο στον Ignace Pleyel, μαθητή του Χάουντν, που πλαστογράφησε την υπογραφή του δασκάλου για να εκμεταλευτεί την εμπορικότητά του. Άλλοι υποστηρίζουν πως γράφτηκε από έναν ικανό μιμητή του Χάουντν μέσα από το περιβάλλον της Εστερχάζα.

Σε κάθε περίπτωση πάντως πανθομολογείται πως η μόνη αιτία που το θέμα αυτό έγινε αθάνατο κερδίζοντας το θαυμασμό όλων ως τις μέρες μας, είναι οι παραλλαγές του Μπραμς πάνω του και όχι ο αρχικός δημιουργός του.

Ο Μπραμς διαλύει από την πρώτη κιόλας παραλλαγή τη μεγαλοπρέπεια του αρχικού θέματος με μία έκρηξη από τα κόρνα, ενώ στη δεύτερη αυτό γίνεται από τα έγχορδα. Στην τρίτη παραλλαγή επανέρχεται κάπως η αρχική μεγαλοπρέπεια, χωρίς όμως τον πρότερο ρυθμό και τόνο. Στην ήσυχη τέταρτη παραλλαγή πρωταγωνιστούν τα ξύλινα πνευστά, ενώ στην πέμπτη απογειώνεται αστραπιαία η γενική διάθεση. Χάλκινα και ξύλινα πνευστά κυριαρχούν στην πολεμική έκτη παραλλαγή, ώσπου δίνουν τη σκυτάλη, στην έβδομη σε ένα χορό βαλς και οι περιπλανήσεις καταλήγουν σε ένα σύμπλεγμα μελωδιών που γλυστρούν φιδίσια και περιπλέκονται μεταξύ τους διαμορφώνοντας στο τέλος μία πασακάλια πάνω σε μία ακόμη παραλλαγή του αρχικού θέματος.

Joseph Haydn (1732-1809): Κοντσέρτο για δύο κόρνα σε μι ύφεση μείζονα, Hob.VIId:6

I. Allegro Maestoso II. Adagio (Romance) III. Rondo. Allegretto

Το ‘Κοντσέρτο για δύο κόρνα σε μι ύφεση μείζονα, Hob.VIId:6’ που οι ιστορικοί αποδίδουν στον Τζόζεφ Χάουντν είναι ένα εντυπωσιακό δείγμα του είδους του, γιατί αξιοποιεί όλο το φάσμα δυνατοτήτων του συγκεκριμένου οργάνου. Δεν είναι η πρώτη φορά που οι ειδικοί συναντούν εμπόδια ως προς την εξακρίβωση της αυθεντικότητας ενός έργου του Χάουντν και αυτό συμβαίνει γιατί πολλοί εκδότες της εποχής κυκλοφορούσαν συνθέσεις αγνώστων δημιουργών με το όνομά του, με σκοπό να πουλήσουν περισσότερο. Μία ακόμη αιτία εμποδίων αποτελεί ο Μάικλ Χάουντν, αδερφός του Τζόζεφ, ένας επίσης πολυγραφότατος συνθέτης, που όμως υπέγραφε μόνο με το επώνυμό του, προκαλώντας πονοκέφαλο στους μελετητές. Αυτό συμβαίνει και στην περίπτωση του ‘Κοντσέρτου για δύο κόρνα, Hob.VIId:6,’ με τους ιστορικούς να συνεχίζουν να διαφωνούν για το αν πρέπει να το πιστώσουν στο διάσημο Χάουντν ή στον αδερφό του.

Το **πρώτο μέρος** ξεκινά με ένα ριτορνέλο, μία τεχνική της εποχής μπαρόκ αναφερόμενη σε ένα επαναλαμβανόμενο πέρασμα της ορχήστρας, που εμφανίζεται με διάφορες τονικότητες καθώς αντιπαραβάλλεται στα σολιστικά περάσματα. Έτσι και εδώ, η ορχήστρα αναπτύσσει τρία ριτορνέλι, όσο οι σολίστες παρεμβαίνουν με την έκθεση, την ανάπτυξη και την ανακεφαλαίωση των δικών τους θεμάτων, σε ένα ανελέητο κυνηγητό. Ο ρυθμός ανεβαίνει διαρκώς ξεσπώντας σε μια θύελλα, ώσπου τελικά ξεθυμαίνει ηρεμώντας αισθητά.

Το αργό **δεύτερο μέρος** είναι μία *Ρομάντζα*, όπως συνέβαινε συχνά με τα αργά μέρη των κοντσέρτων του 18ου αιώνα. Δύο διάφανα και λυρικά μελωδικά θέματα κυριαρχούν. Το έντο-

να συναισθηματικό πρώτο θέμα εισάγουν τα κόρνα, ενώ σταδιακά συνοδεύονται από τα έγχορδα, με κάπως απόμακρο τρόπο. Μετά από μία σύντομη παρέμβαση της ορχήστρας εμφανίζεται το δεύτερο θέμα και στην εξέλιξή του αναπτύσσεται ένας αξιοπρόσεχτος διάλογος μεταξύ των δύο κόρνων, που παίζουν με διαφορετικό στυλ, ώσπου να καταλήξουμε στην επανέκθεση του αρχικού θέματος.

Το **φινάλε** είναι ένα τυπικό ροντό, μία μουσική φόρμα με καταγωγή από το ριτορνέλο που αντιπαραβάλλεται με διάφορα έντονα θέματα, τα οποία ονομάζονται επεισόδια. Η διαφορά τους είναι πως το ροντό δεν είναι εξίσου συμμετρικό, όπως το ριτορνέλο, στις αλληλουχίες που σχηματίζει κατά τις επιστροφές του στο αρχικό θέμα, αλλά και στο ότι εμπλουτίζεται με διάφορα ποικίλματα κατά τις επιστροφές αυτές. Αυτό συμβαίνει και εδώ, όπου τα επεισόδια διαρκούν περισσότερο και στολίζονται με διάφορα στοιχεία, ενώ η ζωντάνια του μέρους παραπέμπει σε Αναγεννησιακούς χορούς της υπαίθρου και χορούς του κυνηγιού, διαδεδομένους και στην εποχή μπαρόκ.

Αξίζει να σημειωθεί πως το έργο ανακαλύφθηκε μόλις το 1954 από το Γάλλο μουσικολόγο Carl de Nys.

Johannes Brahms (1833-1897): Συμφωνία αρ.4 σε μι ύφεση, έργο 98

I. Allegro non troppo II. Andante moderato III. Allegro giocoso IV. Allegro energico e passionato

Η *Τέταρτη Συμφωνία* του Μπραμς ολοκληρώθηκε το 1885 και η πρεμιέρα της δόθηκε τον ίδιο χρόνο με την Ορχήστρα του Μάινγκεν, υπό τη διεύθυνση του δημιουργού της, την εποχή που καλλιτεχνικός διευθυντής της ορχήστρας ήταν ο Χανς φον Μπύλοφ. Η συμφωνία έγινε δεκτή με ενθουσιασμό, ενώ ο φον Μπύλοφ τη χαρακτήρισε «εκπληκτική, εντελώς πρωτότυπη, ολότελα νέα, με ασύγκριτη δύναμη από την αρχή έως το τέλος». Οι περισσότεροι οπαδοί του Μπραμς τη θεωρούν ως το σπουδαιότερο έργο του. Η τελευταία συμφωνία του ιδιοφυούς αυτού συνθέτη ξεχωρίζει από τις τρεις προηγούμενες, λόγω της ασυνήθιστης έντασης και της αυστηρότητάς της. Ίσως αυτό να οφείλεται στο ότι πηγή της έμπνευσής του ήταν οι τραγωδίες του Σοφοκλή, που διάβαζε μανιωδώς το διάστημα της δημιουργίας της.

Το σκοτεινό **πρώτο μέρος** είναι γραμμένο σε μορφή σονάτας και ξεκινά με μία μελωδία αφοπλιστικής απλότητας, ενώ σταδιακά εμπλουτίζεται με ποικίλα ρυθμικά και μελωδικά 'στολιδία' που ξεδιπλώνονται το ένα μετά το άλλο σε μία διαρκή εξέλιξη. Το καθολικό βασικό θέμα σκορπά αρχικά γαλήνη, όμως εξελισσόμενο αποκτά τραγικό χαρακτήρα. Ένα αίσθημα σύγκρουσης κυριαρχεί στη συνέχεια, που αναπτύσσεται μέσα από ιδιαίτερα πολύπλοκες διαδρομές. Όλο το πρώτο μέρος έχει περιγραφεί από το γνωστό μουσικολογικό Eduard Hanslick, μία αυθεντία στα έργα του Μπραμς, ως εξής: «ένωση σαν να με χτυπούν ταυτόχρονα δύο απίστευτα ευφυείς τύποι».

Το γεμάτο τρυφερότητα **δεύτερο μέρος** αποτελεί μία από τις πλέον χαρακτηριστικές στιγμές του Μπραμς. Χρησιμοποιείται αρχικά ο Ιωνικός (Υποφρυγικός) τρόπος. Ο τρόπος είναι ένας μουσικός όρος που έχει τις ρίζες του στη θεωρία της μουσικής στην Αρχαία Ελλάδα και αναφέρεται σε ένα από τα χαρακτηριστικά της μουσικής: τον πλούτο

των κλιμάκων και των αρμονιών. Διάφοροι τρόποι χρησιμοποιούνταν σε διάφορες καταστάσεις. Ο Ιωνικός ταιριάζει στα συμπόσια και στις τραγωδίες. Η πρότερη ορμή καταλαγιάζει, όμως ο Μπραμς δεν επιτρέπει να εισέλθει άπλετο φως και στέλνει διφορούμενα μηνύματα.

Το **τρίτο μέρος** είναι το μοναδικό σκέρτσο που βρίσκουμε σε συμφωνίες του Μπραμς. Χιουμοριστικό και παιχνιδιάρικο, είναι γραμμένο σε μορφή σονάτας περιλαμβάνοντας μία παρατεταμένη ανακεφαλαίωση, ενώ το δευτερεύον θέμα απουσιάζει εντελώς από την ανάπτυξη και την κόντα. Εδώ οι κινήσεις γίνονται εσκεμμένα αδέξιες και θορυβώδεις, για να παράξουν το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Το **φινάλε** βαδίζει πάνω στη φόρμα μίας Πασακάλιας, αποτελώντας ένα από τα πλέον συμπαγή και γεμάτα συμφωνικά μέρη που έχουν γραφτεί ποτέ, με τριάντα παραλλαγές του αρχικού θέματος της συμφωνίας συν μία καταληκτική κόντα. Όλο το δράμα χιτίζεται πάνω στη σύγκρουση δύο κόσμων. Από τη μια οι κυκλικές επαναλήψεις της μπαρόκ πασακάλιας και από την άλλη η προωθητική δύναμη της κλασικής φόρμας σονάτας. Η κύρια μελωδία είναι βασισμένη σε ένα θέμα από την *Εκκλησιαστική Καντάτα αρ.150* του Μπαχ. Θυμίζοντας αρχαία ελληνική τραγωδία, το έργο καταλήγει σε ένα συντριπτικά δραματικό τέλος με μία από τις πιο ζοφερές καντέντσες στην ιστορία της μουσικής.

Ο Μπραμς συνοψίζει στην 'Τέταρτη Συμφωνία' του όλη τη συνθετική του πείρα και τη σοφία του προκαλώντας συνεχώς το διανοητικό και συναισθηματικό κόσμο του ακροατή, ενώ χαρίζει μερικές από τις βαθύτερες και σκοτεινότερες στιγμές του 19ου αιώνα. Πρόκειται για ένα μοναδικό δείγμα της μεγαλοφυΐας του, αφού καταφέρνει να χτίσει ένα υπέρλαμπρο οικοδόμημα πάνω σε μία απλή μελωδία και να εμβαθύνει πνευματικά με ένα ανελέητο δράμα, το οποίο ξετυλίγει χωρίς εκφραστικούς και συναισθηματικούς συμβιβασμούς.

Νίκος Κυριακού

Διεύθυνση Ορχήστρας Kimbo Ishii

«Λόγω της άψογης τεχνικής του, του ιδιαίτερω ωραίου ορχηστρικού του παιξίματος, την ζωντάνια και την ακρίβεια του, θα πρότεινα ανεπιφύλακτα σε οποιοδήποτε συνάδελφο να παρατηρήσει τον Kimbo Ishii όταν εργάζεται.» (Sir Simon Rattle)

Ο γεννημένος στην Ταϊβάν Kimbo Ishii είναι Γενικός Μουσικός Διευθυντής του Θεάτρου του Μαγδεμβούργου από το 2010. Κατά τη διάρκεια της θητείας του έχει διευθύνει τις πρεμιέρες των έργων «Lucia

di Lammermoor», «Der Freischütz», «Jenůfa», «Madame Butterfly», «The Tales of Hoffmann», «The Abduction from the Seraglio», «Kiss me, Kate», «Tristan and Isolde», «Macbeth», «Der Rosenkavalier», «Così fan tutte», «La Bohème», καθώς και πολυάριθμες συμφωνικές συναυλίες.

Μεταξύ των διεθνώς αναγνωρισμένων καθηγητών διέθυνσης ορχήστρας που είχε, περιλαμβάνονται οι Chosei Komatsu, Michael Charry, Seiji Ozawa και Sir Simon Rattle. Απόκτησε μεταπτυχιακό τίτλο στη διεύθυνση ορχήστρας από το Mannes College of Music. Επίσης έκανε σπουδές βιολιού με τον Walter Barylli στο Ωδείο της Βιέννης, μετά από πολυετή προετοιμασία στην Ιαπωνία με τον Yu Kazaoka και συνέχισε τις σπουδές του στο βιολί με την Dorothy DeLay και τον Hyo Kang στο Juilliard School of Music.

Κατά τη διάρκεια της θητείας του ως αρχιμουσικός στην Komische Oper Berlin (KOB), το 2006-2008, διηύθυνε τις παραστάσεις «The Marriage of Figaro», «Don Giovanni», «The Magic Flute», «Fidelio», «The Barber of Seville», «Rigoletto», «Turandot», «Die Fledermaus», «The Bartered Bride», «Le Coq d'or» και δυο όπερες του Zemlinsky, τις «The Dwarf» και «A Florentine Tragedy». Όσο ακόμα ο Ishii διηύθυνε τις περιζήτητες συναυλίες και νέες παραγωγές, οι «L'enfant et les sortilèges» και «The Tales of Hoffmann»

έγιναν δύο από τις πιο δημοφιλείς παραγωγές της ΚΟΒ για αρκετές περιόδους σεζόν.

Ο Kimbo Ishii έχει διατελέσει Μουσικός Διευθυντής σε διάφορες ορχήστρες. Από το 2007-2012 υπήρξε Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Συμφωνικής του Amarillo, ενώ από το 1999-2007 ήταν Μουσικός Διευθυντής της Ορχήστρας Δωματίου Cayuga. Επίσης, υπήρξε Κύριος Προσκεκλημένος Μαέστρος της Συμφωνικής Ορχήστρας της Οσάκα στην Ιαπωνία μεταξύ 2009-2013. Την περίοδο 2014/15 έκανε το ντεμπούτο του στη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Δρέσδης, την Mecklenburgische Staatskapelle Schwerin και την Orchestra UniMi στο Μιλάνο.

Ο Ishii διευθύνει ορχήστρες σε όλη την Ευρώπη, την Ασία και την Αμερική, όπως οι Dresden Philharmonic Orchestra, Bochum Symphony, Boston Symphony Chamber Players, Deutsches Kammerorchester Berlin, Kammerakademie Potsdam, Manchester Camerata, Netherlands Philharmonic Orchestra, S nderjylland Symphony Orchestra, NHK Symphony Orchestra, New Japan Philharmonic, Tokyo Metropolitan Symphony Orchestra, Yomiuri Nippon Symphony Orchestra, Sapporo Symphony Orchestra, China Broadcast Symphony, Shanghai Symphony Skaneateles Festival Orchestra, National Symphony Orchestra of Costa Rica και Orquesta Sinfónica Nacional del Peru. Άλλα σημαντικά σημεία της καριέρας του συμπεριλαμβάνουν αρκετές μεταδόσεις συναυλιών από το NTV με την Yomiuri Nippon Symphony Orchestra και ηχογραφήσεις CD με τις Slovak Philharmonic Orchestra, The Camerata Schulz, Kusatsu Festival Orchestra και Magdeburg Philharmonic Orchestra.

Ο Kimbo Ishii έχει βραβευθεί το 1995 στο Διεθνές Διαγωνισμό Διεύθυνσης Ορχήστρας Nikolai Malko που διεξάγεται στη Δανία. Έχει τιμηθεί με το Βραβείο Άριστης Επίδοσης George & Elizabeth Gregory του Ιδρύματος New York Arts το 1996, ενώ το 2010 του απονεμήθηκε το βραβείο 'Hideo Saito Memorial Fund' του Ιδρύματος Sony Music και το χρηματικό του έπαθλο δόθηκε εξ ολοκλήρου ως δωρεά στη Φιλαρμονική Ορχήστρα Νέων του Τόκιο.

Κόρνο Michelle Perry

Η Michelle Perry είναι διεθνώς αναγνωρισμένη ως μία πολύπλευρη καλλιτέχνης, καθώς αποδίδει εξίσου ως σολίστ, μουσικός δωματίου και μουσικός ορχήστρας. Υπήρξε σολίστ κόρνου του διεθνούς καταξιωμένου Empire Brass Quintet για έξι χρόνια περιοδεύοντας σε Ασία, Ευρώπη, Αυστραλία, Σκανδιναβία, Βόρεια και Νότια Αμερική.

Η Perry έχει υπάρξει Κορυφαία Κόρνου στις Australian Opera and Ballet Orchestra της όπερας του Σίδνεϊ, New World Symphony και Malaysian Philharmonic, ενώ έχει εμφανιστεί ως προσκεκλημένη με την Boston Pops και Bergen Filharmoniske Orkester. Μεταξύ άλλων οι δραστηριότητές της περιλαμβάνουν τακτικές εμφανίσεις με τις Boston Symphony Orchestra, Boston Pops, Deutsche Oper, Deutsches Symphonie-Orchester Berlin και Staatskapelle Berlin. Έχει περιοδεύσει στην Ελλάδα με το νέο μουσικό σύνολο Alea III και έχει παίξει με το Ensemble Intercontemporain και τον Pierre Boulez στο Carnegie Hall.

Υπότροφος της Fulbright, η Michelle Perry έχει εμφανιστεί ως προσκεκλημένη καλλιτέχνη και σολίστ στα Tanglewood Music Festival, St. Barth's Music Festival, Aspen Music Festival, Sunflower Music Festival και Sydney-Hamden Music Festival, όπως και σε αρκετά διεθνή εργαστήρια για κόρνο και φεστιβάλ χάλκινων οργάνων. Κορυφαίες στιγμές της Perry ως σολίστ αποτελούν οι εμφανίσεις της με την ορχήστρα δωματίου του Κρεμλίνου, ηχογραφήσεις και ζωντανές μεταδόσεις από το National Public Radio, σόλο εκτελέσεις στο 9th International Music Festival, στην Τυφλίδα της Γεωργίας και σόλο εμφανίσεις ως προσκεκλημένη κορνίστα στο Melbourne International Festival of Brass στην Αυστραλία, όπου πραγματοποίησε την πρώτη εκτέλεση στην Αυστραλία του 'Κοντσέρτου για κόρνο και ορχήστρα' του Oliver Knussen, με την New Melbourne Symphony Orchestra. Επίσης έχει προσκληθεί στα 'Good Morning America', 'St. Paul Sunday' Radio των Η.Π.Α και στο 'Performance Today' του National Public Radio.

Βασικοί της δάσκαλοι υπήρξαν οι Frøydis Ree Wekre, Thomas Bacon και Bruce Heim. Με ενθουσιασμό για μουσικές που ανήκουν σε διάφορα είδη, τόσο εντός όσο και εκτός της αίθουσας συναυλιών, έχει παρουσιάσει με αρκετά σχήματα παγκόσμιες πρεμιέρες νέων έργων.

Η Michelle Perry είναι επίσης γιατρός, ενώ διοργανώνει διεθνή σεμινάρια και συμμετέχει σε διάφορα προγράμματα καλλιτεχνικής απασχόλησης σε Βόρεια και Νότια Αμερική, στην Ευρώπη και την Ασία. Η δισκογραφία της περιλαμβάνει συνεργασίες με τις Telarc, Chandos, Summit Records, BMG και RCA Victor.

Κόρνο Fergus McWilliam

Ο Duncan Fergus McWilliam γεννήθηκε στις ακτές του Λοχ Νες στα Χάιλαντς της Σκωτίας. Σε παιδική ηλικία παρακολούθησε για πρώτη φορά ορχηστρική συναυλία στο φεστιβάλ του Εδιμβούργου και αποφάσισε αμέσως ότι ήθελε να γίνει κορνίστα. Παρόλο που η οικογένειά του μετανάστευσε στο μεταξύ στον Καναδά, άρχισε εργάζεται και πουλώντας εφημερίδες για να μαζέψει τα απαραίτητα χρήματα και να πραγματοποιήσει το όνειρό του. Αποφοίτησε από το Πανεπιστήμιο του Τorónton στην τάξη της Eugene Rittich, μετά από προηγούμενες σπουδές με τους John Simonelli

και Frederick Rizner. Εμφανίστηκε για πρώτη φορά ως σολίστ με την Toronto Symphony το 1967, υπό τη μουσική διεύθυνση του Seiji Ozawa.

Υπήρξε ιδρυτικό μέλος του Classical Brass quintet, με το οποίο περιόδευε σε όλο τον Καναδά μεταξύ του 1972 με 1975. Την ίδια περίοδο εμφανιζόταν με την National Ballet of Canada Orchestra και ήταν επικεφαλής κορνίστας της New Chamber Orchestra του Καναδά. Το 1975 διορίστηκε στην Orchestra London και τον επόμενο χρόνο πήρε τη θέση του Κορυφαίου Κορνίστα. Έχει διδάξει κόρνο και μουσική δωματίου σε πολλές μουσικές σχολές, όπως στο University of Western Ontario, ενώ ακολούθησε επιπλέον παιδαγωγικές σπουδές στο Άμστερνταμ με τον Adriaan van Woudenberg της Concertgebouw Orchestra και με τον Wilhelm Lanzky-Otto στη Στοκχόλμη.

Το 1979 ο Fergus McWilliam εμφανίστηκε με την Detroit Symphony Orchestra, υπό τη μουσική διεύθυνση του

Antal Dorati, προστέθηκε στο καλλιτεχνικό προσωπικό του University of Windsor και ήταν ιδρυτικό μέλος των κοινυτέτων Renaissance Wind και Premier Brass.

Το 1982 διορίστηκε στη Bavarian Radio Symphony Orchestra του Μονάχου, όπου έπαιξε υπό τη μουσική διεύθυνση των Raphael Kubelik και Leonard Bernstein. Εμφανίστηκε επίσης με τους Munich Wind Soloists, Bach-Kollegium Munich, Consortium Classicum, Bavarian State Opera, Munich Philharmonic, υπό τη μουσική διεύθυνση του Sergiu Celibidache και με την Stuttgart Chamber Orchestra.

Το 1985 διορίστηκε στη Berlin Philharmoniker, υπό τη διεύθυνση του Herbert von Karajan, αλλά και με τους επόμενους τρεις διευθυντές της ορχήστρας Claudio Abbado, Sir Simon Rattle και Kirill Petrenko, έχει παίξει ουσιαστικά με όλους τους μεγάλους μαέστρους της σύγχρονης εποχής.

Το 1988 συνέβαλε στην ίδρυση του Berlin Philharmonic Wind Quintet. Μετά από τριάντα χρόνια και πλέον περιοδειών ανά τον κόσμο και έχοντας ηχογραφήσει πάνω από δώδεκα δίσκους, αυτό το σύνολο αποτελεί σήμερα σημείο αναφοράς. Ο McWilliam ίδρυσε επίσης τους The Horns of the Berlin Philharmonic και βοήθησε στην επανίδρυση των The Winds of the Berlin Philharmonic. Η δραστηριότητά του ως σολίστ και ως καλλιτέχνη μουσικής δωματίου εξακολουθεί να τον ταξιδεύει σε όλη την Ευρώπη, την Αμερική και την Άπω Ανατολή. Τέλος, ο McWilliam διδάσκει σε όλον τον κόσμο και παραδίδει σεμινάρια σε διάφορες κορυφαίες μουσικές σχολές διαφόρων χωρών. Ένας σημαντικός αριθμός μαθητών του είναι πλέον μέλη στις μεγαλύτερες ορχήστρες του κόσμου. Είναι ο συγγραφέας του διεθνώς αναγνωρισμένου βιβλίου 'Blow Your OWN Horn!'.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένας από τους σημαντικότερους πολιτιστικούς φορείς της χώρας, με έντονη καλλιτεχνική δραστηριότητα και πλούσιο κοινωνικό και εκπαιδευτικό έργο, από την ίδρυσή της, το 1959, έως και σήμερα.

Πολλές σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής έχουν αναλάβει την καλλιτεχνική της διεύθυνση, με πρώτο τον ιδρυτή της Σόλωνα Μιχαηλίδη και στη συνέχεια τους Γιώργο Θυμή, Άλκη Μπαλάτ, Κάρολο Τρικολίδη, Κοσμά Γαλιλαία, Κωνσταντίνο Πατσαλίδη, Λεωνίδα Καβάκο, Μίκη Μιχαηλίδη, Μύρωνα Μιχαηλίδη, Αλέξανδρο Μυράτ και Γεώργιο Βράνο. Σημερινή διευθύντρια της Κ.Ο.Θ., η πρώτη γυναίκα στη σχετική θέση, είναι η αρχιμουσικός Ζωή Τσόκανου, ενώ το καλλιτεχνικό δυναμικό της ανέρχεται σε εκατόν δέκα μουσικούς.

Το ρεπερτόριο της ορχήστρας καλύπτει το σύνολο των μουσικών εξελίξεων, από τη μουσική μπαρόκ ως και τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα, ενώ το φάσμα των δραστηριοτήτων της περιλαμβάνει και ένα ευρύτερο πλαίσιο μουσικών ειδών, όπως παραστάσεις όπερας και μπαλέτου, συνοδεία βωβού κινηματογράφου και συναυλίες συμφωνικού ροκ.

Ιδιαίτερη βαρύτητα δίνεται από την Κ.Ο.Θ. στον εκπαιδευτικό της χαρακτήρα, όπου αναπτύσσει ποικίλες δράσεις για παιδιά κάθε ηλικίας, ενώ υποδέχεται κάθε χρόνο μεγάλο αριθμό φοιτητών και μαθητών δωρεάν στις συναυλίες της.

Στο πλαίσιο του κοινωνικού της ρόλου η ορχήστρα πραγματοποιεί συχνά ανοιχτές συναυλίες για το κοινό και εκδηλώσεις για την ενίσχυση κοινωφελών ιδρυμάτων, ενώ επισκέπτεται συστηματικά νοσοκομεία, ιδρύματα, ορφανοτροφεία, φυλακές, κέντρα απεξάρτησης κτλ.

Η Κ.Ο.Θ. βοηθά ουσιαστικά τους νέους Έλληνες μουσικούς, μέσω διαγωνισμών για νέους καλλιτέχνες ή εργαστηρίων που πραγματοποιούνται σε μουσικά σχολεία, ενώ προωθεί συστηματικά τη σύγχρονη ελληνική μουσική δημιουργία με πολλές πρώτες εκτελέσεις έργων Ελλήνων συνθετών.

Η έντονη δισκογραφική της δραστηριότητα περιλαμβάνει ηχογραφήσεις με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως η NAXOS, η BIS, η MINOS EMI και η FEELGOOD RECORDS, που έχουν βραβευθεί σε Ελλάδα και εξωτερικό και αποσπούν διθυραμβικές κριτικές σε όλο τον κόσμο.

Στον κατάλογο των Ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ. συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων καλλιτεχνών διεθνούς ακτινοβολίας, όπως L. Pavarotti, P. Domingo, J. Carreras, A. Khatchaturian, S. Accardo, A. Ciccolini, J. Anderson, V. Ashkenazy, P. Badura-Skoda, N. Gutman, M. Rostropovich, M. Maisky, Y. Talmi, G. Shaham, M. Nyman, I. Gillan, Οδ. Δημητριάδης, Λ. Καβάκος, Δ. Σγούρος, Κ. Κατσαρής, Ε. Καραϊνδρου, Θ. Μικρούτσικος κ.ά. Πέρα από τη συστηματική παρουσία της στη Θεσσαλονίκη, η Κ.Ο.Θ. επισκέπτεται συχνά πόλεις της Βόρειας Ελλάδας, ενώ έχει εμφανιστεί σε όλο σχεδόν τον ελλαδικό χώρο. Η διεθνής της παρουσία περιλαμβάνει εμφανίσεις της σε Βαλένθια, Πεκίνο, Πράγα, Φλωρεντία, Πιστόια, Βερολίνο, Στρασβούργο, Κλερμόν Φεράν και Μόναχο.

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας
Αντώνης Ζουσαμόγλου
Κορυφαίοι Α'
Γιώργος Πετρόπουλος
Θοδωρής Πατσαλίδης
Tutti
Ευάγγελος Παπαδημήτρης
Εύη Δελφινόπουλου
Άκης Αρχοντής
Γιώργος Κανδυλίδης
Γκρέτα Παπά
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάππας
Στράτος Κακάμπουρας
Κωνσταντίνος Καμπάντας
Κωνσταντίνος Παυλάκος

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α'
Ανθούλα Τζίμα
Ανδρέας Παπανικολάου
Κορυφαίοι Β'
Αλκέτας Τζιαφέρης
Ντέιβιντ-Αλεξάντερ Μπόγκοραντ
Tutti
Μίμης Τοπισίδης
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζύφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μιγκέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σελαλαμτζίδης
Ίγγα Συμονίδου
Αναστασία Μισυρλή
Νίκος Τσανακάς
Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α'
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά
Κορυφαίοι Β'
Αντώνης Πορίκης
Αλεξάνδρα Βόλτση
Tutti
Φελίτσια Ποπίκα
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Πάυλος Μεταξάς
Αθανάσιος Σουργκούνης

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α'
Απόστολος Χανδράκης
Ντμίτρι Γκουντίμοβ
Βασίλης Σαΐτης
Κορυφαίοι Β'
Λίλα Μανώλα
Tutti
Βίκτωρ Δάβαρης
Δημήτρης Πολυζωίδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι Α'
Χαράλαμπος Χειμαριός
Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Χατζής
Ηρακλής Σουμελίδης
Tutti
Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Νικόλαος Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας
Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή
Tutti
Νίκος Κουκιάς

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος
Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γραονίδης
Κορυφαίοι Β'
Αλέξανδρος Σταυρίδης
Αλέξανδρος Μιχαηλίδης
Tutti
Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Γιώργος Πολίτης
Κωνσταντίνος Βαβάλας
Κορυφαίοι Β'
Μαρία Πουλιούδη
Tutti
Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α'
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Τραϊανός Παπαδόπουλος
Κορυφαίοι Β'
Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φειζός
Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος
Ελευθέριος Γκρούνης

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α'
Γρηγόρης Νέτσκας
Κορυφαίοι Β'
Γιώργος Λασκαρίδης
Tutti
Δημήτρης Κουρατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α'
Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνες
Κορυφαίοι Β'
Φώτης Δράκος
Γιώργος Κόκκορας
Tutti
Ευάγγελος Μπαλάτς

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β'
Παύλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Βίττις
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Tutti
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α'
Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α'
Μαριλένα Λιακοπούλου

Έφορος Κ.Ο.Θ.

Απόστολος Χανδράκης

Αναπληρωτής Έφορος Κ.Ο.Θ.

Δημοσθένης Φωτιάδης

MEDITERRANEAN PALACE
GRAND HOTEL PALACE

Επίσημοι Χορηγοί Φιλοξενίας ΚΟΘ

WE LOVE GENIUS MUSIC

Ludwig van Beethoven

THE LUXURY HOTELS

4 FREELANCE

Mediterranean Palace / 3, Salaminos & Karatassou str. 54626 Thessaloniki
Grand Hotel Palace / 305, Monastiriou str. 54628 Thessaloniki

www.theluxuryhotels.gr